Stanovisko COPA COGECA pred ďalším trialógom k nariadeniu o strategických plánoch SPP

Nová zelená architektúra

Nová vylepšená kondicionalita

Pri zabezpečení jednotnosti spoločnej politiky musí nová vylepšená podmienenosť zohľadňovať rozdiely medzi členskými štátmi a zodpovedať agronomickým postupom a realite v praxi. Vylepšená kondicionalita v rámci novej zelenej architektúry musí umožňovať určitý stupeň variability v celej EÚ spôsobom, ktorý neohrozí jednotné vykonávanie SPP. Tento proces musí pomôcť vyrovnať rozdiely v konkurencieschopnosti spojené s rôznymi spôsobmi implementácie právnych predpisov Spoločenstva, napríklad v oblasti životného prostredia, zmeny klímy a dobrých životných podmienok zvierat. Celkovým cieľom musí byť vytvorenie skutočne rovnakých podmienok pre poľnohospodárov v celej Európe a zároveň umožnenie určitého stupňa regionálnych rozdielov.

Okrem toho je dôležité zabezpečiť, aby sa stanovil základ a poskytol dostatočný manévrovací priestor na motivovanie poľnohospodárov k ambicióznejším postupom v rámci ekoschém a opatrení II. piliera.

Celý tento proces sa musí uskutočňovať na základe zastrešujúceho princípu - princípu zjednodušenia. Každé navrhované opatrenie sa musí posudzovať na základe „filtra zjednodušenia“, podľa ktorého by sa kontroly dokumentácie a / alebo kontroly opatrení SPP (vrátane vylepšenej kondicionality) mali minimalizovať a predstavovať zníženie oproti súčasnej situácii.

Aj keď Copa a Cogeca môžu akceptovať skutočnosť, že niektoré súčasné ekologické povinnosti boli zlúčené s krížovým plnením, aby sa vytvorila nová, vylepšená kondicionalita, je potrebné zjednodušiť počet požiadaviek (SMR a GAEC). Musí sa tiež vyriešiť strop (veľkosť) uplatňovania týchto opatrení.

Všeobecne by sa mala osobitná pozornosť venovať poľnohospodárom, ktorí sa zúčastňujú na schémach pre malých poľnohospodárov, ktorí by mali byť vyňatí z nových požiadaviek na kondicionalitu, zatiaľ čo Copa a Cogeca podporujú okamžité a „de facto“ uznanie ekologických poľnohospodárov, ako aj iné náležite certifikované postupy, ktoré sú ohľaduplné k životnému prostrediu ako vyhovujúce úplne alebo čiastočne novým, vylepšeným pravidlám kondicionality.

GAEC 1: Zachovanie TTP na základe pomeru TTP k poľnohospodárskej ploche

Je naďalej dôležité, aby sa trávne porasty obhospodarovali na celoštátnej / regionálnej úrovni na základe pomeru, aký je dnes, a nie na úrovni poľnohospodárskeho podniku / farmára. Pre členské štáty existuje vždy posledná možnosť, aby ich použili na individuálnej úrovni v prípade, že existuje riziko, že plocha TTP klesne pod tento pomer. Akékoľvek ustanovenia týkajúce sa trávnatých porastov možno prijať iba za predpokladu, že sú jednoduché, realistické a že nenarúšajú každodenné poľnohospodárske postupy.

Zachovávanie TTP v absolútnych číslach by neumožňovalo dynamické obhospodarovanie TTP ani flexibilné obhospodarovanie farmy pri súčasnom dodržiavaní environmentálnych a klimatických cieľov. Nezohľadnilo by to ani zmeny v poľnohospodárskej oblasti v dôsledku alternatívnych spôsobov využitia (urbanizácia alebo iné hospodárske činnosti) s rizikom nespravodlivého postihu poľnohospodárov. Právne predpisy EÚ by nemali brániť ČŠ, ktoré identifikovali vysoké riziko konverzie a ktoré si želajú uplatniť toto ustanovenie v absolútnych číslach, aby tak urobili.

Pokiaľ ide o referenčný rok, pri plnení tejto normy je kľúčová zrozumiteľnosť. Referenčný rok by mal odrážať aj situáciu v ČŠ a príslušné produkčné systémy.

Pokiaľ ide o definíciu TTP, Copa a Cogeca podporujú definíciu navrhnutú Európskym parlamentom za predpokladu, že to dramaticky nezmení referenčnú oblasť, alebo ak nedôjde k situácii, keď dôjde k poklesu počtu hektárov. V súčasnosti je veľa deklarovaných oblastí TTP súčasťou dlhého striedania plodín. Najhoršia mysliteľná situácia, akú by sme si mohli predstaviť, by bola, keby sa podiel TTP na národnej úrovni natoľko znížil, že oblasti s TTP sú „uzamknuté“ na úrovni parciel a poľnohospodári budú musieť trvalé trávne porasty obnoviť. V súčasnosti je to v rovnováhe - ale ak sa zmenia definície, už to nemusí platiť. Preto podporujeme definíciu blízku súčasnej definícii TTP. Je dôležité zabezpečiť možnosť prepočítať referenčnú oblasť zakaždým keď sa zmení definícia TTP, ak je to potrebné.

Definícia by mala v prípade potreby tiež ustanoviť obdobie dlhšie ako 5 rokov. To by zabránilo prerušeniu dlhšieho striedania plodín a zachovalo by oprávnenosť pôdy na podporu. Dlhšie obdobie by mohlo umožniť optimálnu fixáciu uhlíka a zabrániť rozsiahlemu rozorávaniu pôdy. Je tiež dôležité pracovať s ročným pomerom TTP.

Okrem toho nepodporujeme definovanie dočasných trávnych porastov v právnych predpisoch EÚ, pretože sa domnievame, že všetko, čo vypadne z definície „TTP“, je možné automaticky klasifikovať ako dočasné.

Pokiaľ ide o možnosť ČŠ rozhodnúť, že zmeny druhov alebo zmesi druhov zeleného krmiva v porovnaní s predchádzajúcou sejbou sa budú považovať za vyhovujúce zásadám / pravidlám striedania plodín, mohlo by to priniesť realistický prístup k rotácii plodín na úrovni poľnohospodárskeho podniku. Nemalo by to však brániť správnym poľnohospodárskym postupom a nemalo by to viesť k preklasifikovaniu TTP. Náročné to môže byť aj z administratívneho hľadiska, pokiaľ ide o kontroly, pretože by to mohlo spôsobiť potrebu viesť záznamy, aby sa preukázali zmeny druhov alebo zmesí druhov.

GAEC 2: Vhodná ochrana mokradí a rašelinísk

Parížska dohoda, ktorá je právne záväzná pre členské štáty a EÚ ako celok, uvádza, že opatrenia na zníženie emisií skleníkových plynov by nemali ohroziť výrobu potravín. Okrem toho EÚ a jej členské štáty majú morálny záväzok aj prostredníctvom cieľov udržateľného rozvoja (SDG 13.2.1), aby zabezpečili potravinovú bezpečnosť a prispeli k celosvetovej výzve vyživovania rastúceho počtu obyvateľstva. Vhodná / efektívna ochrana mokradí a rašelinísk sa ukáže ako problém v krajinách, ktoré majú veľký podiel na tejto pôde využívanej na poľnohospodárske účely. Koncentrácia pôd bohatých na uhlík v niektorých členských štátoch a dokonca aj v konkrétnych oblastiach tiež zdôrazňuje potrebu flexibility pre členské štáty pri riešení tejto otázky, ako aj hospodársky význam poľnohospodárskej činnosti pre tieto vidiecke oblasti. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Copa a Cogeca podporujú, aby sa na ochranu pôd bohatých na uhlík používali špecifické postupy, ako napríklad plytká orba, používanie primeraného strojového vybavenia, riadenie vodnej hladiny / živín / pôdy atď., za súčasného pokračovania ekonomickej poľnohospodárskej činnosti a agronomických postupov. Mokrade a rašeliniská sa historicky rozvíjali pomocou poľnohospodárstva, aj keď boli realizované početné mokraďové projekty. To by sa nemalo zastaviť ani v budúcnosti, a to ani pomocou nových postupov, ako je paludikultúra a ďalšie správne poľnohospodárske postupy.

Je mimoriadne dôležité, aby ustanovenia boli v súlade so zdravým rozumom a umožňovali jednoduchú a praktickú implementáciu. Nemali by spochybňovať správne poľnohospodárske postupy, ale mali by ďalej vytvárať základ pre poskytovanie stimulov na podporu dobrých poľnohospodárskych

postupov v týchto oblastiach prostredníctvom ďalších opatrení SPP.

To navyše nesmie mať za následok novú dokumentáciu oblasti alebo spustenie nových, ďalších byrokratických procesov.

GAEC 4: Vytvorenie nárazníkových pásov pozdĺž vodných tokov

Zatiaľ čo táto norma stanoví povinnosť zriadiť nárazníkové pásy pozdĺž vodných tokov v celej EÚ, čo zaistí rovnaké podmienky pre poľnohospodárov, ustanovenia o minimálnej šírke nárazníkových pásov by mali byť ponechané na ČŠ z dôvodu rôznej štruktúry poľnohospodárskych podnikov a veľkosti parciel, ako aj špecifických miestnych klimatických podmienok a pôdnych vlastností. Vodný zdroj je tiež chránený vytvorením nárazníkových pruhov so stromami, ktorých funkciou je znižovanie znečistenia dusičnanmi v povrchových vodách. Členským štátom s mnohými vodnými tokmi by sa malo umožniť upraviť normu podľa miestnych podmienok.

To by umožnilo zohľadniť identifikované riziko úniku dusíka a lepšie identifikovať potreby ochrany vody. Ďalej by to mohlo tiež položiť základ pre ambicióznejšie ekoschémy a environmentálne, klimatické a iné záväzky v oblasti riadenia (ECMC), ktoré idú nad stanovený cieľ. Domnievame sa, že implementácia na základe ustanovení o vzdialenosti vody podľa smernice EÚ o dusičnanoch (SMR) je dostatočná a primeraná a je nevyhnutná na zabezpečenie súdržnosti politík. Rovnaká súdržnosť by sa mala zabezpečiť aj v prípade aplikácie pesticídov a hnojív.

Rovnako dôležité je, že tieto nárazníkové pásy sa dajú započítať do percenta neproduktívnych plôch, ktoré poľnohospodári ustanovia podľa GAEC 9.

GAEC 5: Nástroj udržateľnosti fariem pre živiny

Zavedenie tejto novej povinnosti podmienenosti by malo výrazný dopad na organizáciu a riadenie poľnohospodárskych podnikov.

Podporujeme vypustenie tohto nástroja, pretože to by sa lepšie hodil ako dobrovoľná ekoschéma, mohol by byť súčasťou poradenských služieb alebo ECMC.

Mali by sa uznať súčasné systémy (národné alebo súkromné) na sledovanie používania živín.

GAEC 7: Žiadna nepokrytá pôda v najcitlivejších obdobiach

Bude ťažké dosiahnuť žiadnu nepokrytú pôdu v najcitlivejších obdobiach a hrozí nebezpečenstvo pre výrobu potravín. Koncentrácia pôd bohatých na uhlík v niektorých členských štátoch, ba dokonca aj v osobitných oblastiach, zdôrazňuje potrebu flexibility pre členské štáty pri riešení tejto otázky, ako aj hospodársky význam poľnohospodárskej činnosti pre tieto vidiecke oblasti. V dôsledku toho Copa a Cogeca podporujú používanie osobitných postupov, ako je plytká orba, používanie primeraného strojového vybavenia, riadenie vodnej hladiny / výživy / pôdy atď., na ochranu pôd bohatých na uhlík na minimálnej úrovni v najcitlivejších obdobiach, pokiaľ budú pokračovať v ekonomickej poľnohospodárskej činnosti. Akákoľvek požiadavka bude musieť mať zmysel z poľnohospodárskeho hľadiska, v súlade s agronomickými a klimatickými podmienkami a zároveň s ľahkou realizáciou pre poľnohospodárov. Citlivé obdobia by mali umožňovať správne poľnohospodárske postupy.

Preto môžeme ako všeobecnú zásadu podporovať „Minimálne pokrytie pôdy, aby sa zabránilo nepokrytej pôde v najcitlivejších obdobiach“.

GAEC 8: Rotácia plodín

Pri ochrane pôdy by mali byť poľnohospodári tiež schopní rozvíjať svoju pôdu v súlade s osvedčenými poľnohospodárskymi postupmi a umožniť, aby sa plodiny uchytili. Mať na každej parcele rôzne plodiny z jedného roka na druhý nemusí priniesť požadované environmentálne výhody. Je zásadné, aby jeho vykonávanie neviedlo k agronomickým a environmentálnym kontraproduktívnym účinkom s administratívnou povinnosťou vysievať plodiny, ktoré nie sú prispôsobené pôde a osobitným podmienkam parcely.

Povinnosť striedania plodín by mohla byť prijatá za predpokladu, že sa stanoví primeraný prah plochy, že sa osvedčia rovnocenné opatrenia a spoločné kroky (umožňujúce zapojenie viacerých poľnohospodárov, aby sa zabezpečilo striedanie plodín) a že zahrnutie diverzifikácie plodín a iných rovnocenných opatrení ako alternatívnych postupov bude povolené. Domnievame sa, že udržanie diverzifikácie plodín pomocou certifikovaných ekvivalentných postupov a spoločného postupu (zo strany skupiny poľnohospodárov) môžu priniesť agronomické a environmentálne výhody.

Ďalej sa domnievame, že by mali byť vyňaté tak plodiny pod vodou, trvalé plodiny, viacročné plodiny (napr. plodiny na výrobu krmovín), ako aj farmy s vysokým podielom trvalých trávnych porastov.

Musí sa zachovať flexibilita pri voľbe striedania plodín, a preto by malo zostať zavedenie strukovín voľbou (potenciálne stimulovanou prostredníctvom ekoschémy) a nemalo by sa stať povinnosťou.

GAEC 9:

- Minimálny podiel poľnohospodárskej plochy venovanej mimoprodukčným prvkom alebo plochám
- Zachovanie krajinných prvkov
- Zákaz strihania živých plotov a stromov počas obdobia rozmnožovania a odchovu vtákov
- Ako alternatívu možno uviesť opatrenia na zabránenie inváznym druhom rastlín

Pokiaľ ide o minimálny podiel poľnohospodárskej plochy venovanej neproduktívnym prvkom alebo plochám, Copa-Cogeca podporuje rovnaké percento ako EFA v rámci ekologizácie, ktorú máme dnes, čo znamená 5%, za predpokladu, že sa do tohto percenta započítavajú aj (polo) produktívne prvky . Produktívne prvky môžu mať vyššie environmentálne výhody ako jednoduché vyňatie pôdy z produkcie a sú tiež mimoriadne dôležité pre zabezpečenie krmiva pre zvieratá v kritických situáciách, napríklad počas horúčav.

V tejto súvislosti by sa mali neproduktívne prvky počítať ako maximálne 2 - 3% ornej pôdy farmy v celej EÚ, ale poľnohospodári by mali mať možnosť počítať mimoprodukčné prvky a plochy na celej poľnohospodárskej pôde, keďže najcennejšie znaky biodiverzity sa často vyskytujú v oblastiach, ktoré majú trvalejší charakter alebo v súvislosti s oblasťami trvalejšieho charakteru, ako napr. TTP.

Je dôležité, aby sa nárazníkové pásy a plochy so stromami zavedenými podľa GAEC 4 mohli započítať do percenta neproduktívnych plôch. Okrem toho je dôležité, aby všetci európski poľnohospodári boli schopní počítať všetky možné produktívne a neproduktívne znaky ako splnenie GAEC 9 s cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky pre všetky členské štáty.

Rozvoj neproduktívnych krajinných prvkov nad základnú úroveň by sa mal predovšetkým ponechať na dobrovoľných opatreniach, ako sú napríklad ekoschémy alebo ECMC, pretože by lepšie zodpovedali ambíciám poľnohospodárov.

GAEC 10: Zákaz premeny alebo orby TTP v lokalitách Natura 2000

Je mimoriadne dôležité, aby sa táto norma vzťahovala iba na ekologicky citlivé trávnaté porasty a aby nie všetky lokality sústavy Natura 2000 boli chránené automaticky, aby sa zabránilo orbe trávnych porastov v poslednom roku dočasných trávnych porastov. Je dôležité, aby to umožňovalo správne poľnohospodárske postupy. Mali by sa zachovať súčasné výnimky.

SMR 7-9: Identifikácia zvierat

Aj keď sa Európska komisia v posledných rokoch snažila uľahčiť implementáciu prostredníctvom iniciatív na zjednodušenie systému kontroly a sankcií (napr. „Systém žltých kariet“), tieto zlyhali a dokonca viedli k väčšej zložitosti a byrokracii. V tejto súvislosti je potrebné skutočné zjednodušenie. Mali by sa vypustiť najmä povinnosti spojené s identifikáciou zvierat. Preto podporujeme prístup Rady k odstráneniu týchto povinností z kondicionality.

Sociálna kondicionalita

Pokiaľ ide o sociálnu kondicionalitu, aj keď tejto požiadavke rozumieme, nepovažujeme SPP za najlepší nástroj na reguláciu zamestnanosti v poľnohospodárskom sektore. Pracovné práva sú už na vnútroštátnej úrovni ustanovené zákonom alebo kolektívnym vyjednávaním. Nie je teda potrebné znášať ďalšie zaťaženie zamestnávateľov na úrovni EÚ prostredníctvom mechanizmu kondicionality v rámci SPP. Zahrnutie nových kritérií prostredníctvom SPP by navyše mohlo narušiť autonómiu sociálnych partnerov na vnútroštátnej úrovni. Napríklad pokiaľ ide o stanovovanie miezd, EÚ nemá právomoc zaviesť v tejto veci právny nástroj na základe článku 153 ods. 5 Zmluvy o EÚ. Tento článok tiež výslovne vylučuje kolektívne vyjednávanie z nariadenia EÚ. Je to z dobrých dôvodov, pretože by to výrazne narušilo právomoci členských štátov. V tomto zmysle by sme proti zahrnutiu sociálnej kondicionality. Mali by sme tiež presne určiť, o ktorých konkrétnych témach uvažujeme, aby sme rozlišovali medzi právomocami EÚ a členských štátov. Ďalším argumentom na odmietnutie dokonca navrhovaných poradenských služieb je, že vnútroštátne právne predpisy sa už týmito otázkami zaoberajú a zaručujú autonómiu sociálnych partnerov, ako aj zásadu subsidiarity. Pridaním novej vrstvy povinností by sme neodstránili byrokraciu, naopak, kladieme viac požiadaviek na najkrehkejšiu časť agropotravinárskeho reťazca; pracovníkov a zamestnávateľov, a tak by sa narušil rozvoj poľnohospodárskych podnikov a fariem, najmä od vypuknutia krízy. Z nášho pohľadu je najlepším rámcom EÚ na podporu poľnohospodárov sociálny dialóg a najlepšími legislatívnymi nástrojmi sú usmernenia alebo smernice pre určité témy. Kondicionalita má komplexný rámec kontrol a existuje veľa otáznikov, ako ich implementovať.

Ekoschémy

Vo všeobecnosti je dôležité, aby konečná politická dohoda o budúcej SPP bola vyvážená. Mala by zabezpečiť, aby zvýšené ambície v novej zelenej architektúre išli ruka v ruke s ekonomicky životaschopným, trhovo orientovaným a konkurencieschopným odvetvím poľnohospodárstva. Pri koncipovaní strategických plánov SPP a ich implementácii musia členské štáty a Komisia zaručiť, že budúci politický rámec musí byť pre poľnohospodárov jednoduchšie použiteľný a udržateľný aj konkurencieschopný.

To znamená, že celá nová zelená architektúra by mala byť postavená múdro, aby sa zabezpečilo, že všetci poľnohospodári budú motivovaní prispôsobením svojich postupov a činností smerom k dosiahnutiu týchto cieľov.

Aby sa zabezpečilo, že ekonomicky životaschopné odvetvie poľnohospodárstva bude plniť zvýšené ekologické ambície v rámci SPP a investície do prechodu na udržateľnejšie postupy, je veľmi dôležité,

aby ekoschémy zahŕňali významné stimulačné platby pre poľnohospodárov a aby neprerozdeľovali prostriedky medzi poľnohospodárov.

Ekoschémy by sa mali navrhovať na základe SWOT a analýzy potrieb vykonanej členskými štátmi, ktoré odrážajú ich príslušné cielené reakcie na strategické ciele SPP. Ďalej by mali byť navrhnuté tak, aby poskytovali stimuly všetkým poľnohospodárom v tomto procese prechodu; mali by obsahovať zoznam možností, z ktorých si môžu poľnohospodári vybrať vzhľadom na svoju konkrétnu farmu, a; predovšetkým by mali zaručiť rovnaké podmienky v jeho dostupnosti pre všetkých poľnohospodárov.

Copa a Cogeca pri niekoľkých príležitostiach zdôraznili, že ekoschémy musia byť pre členské štáty povinné a dobrovoľné pre poľnohospodárov, a požiadali o lepšie vysvetlenie, pokiaľ ide o druh poľnohospodárskych postupov prospešných pre klímu a životné prostredie, ktoré by mohli byť súčasťou týchto ekoschém.

Indikatívny zoznam predložený Európskou komisiou môže skutočne slúžiť tomuto cieľu. Chceli by sme však zdôrazniť, že by sa mala zachovať dobrovoľná povaha týchto potenciálnych postupov pre poľnohospodárov, ako ich navrhuje Komisia.

Tento zoznam by navyše nemal byť uzavretý ani taký, ktorý by bránil ČŠ v prijímaní opatrení (ako ekoschémy), ktoré sú lepšie zamerané na ich potreby. Pre niektorých poľnohospodárov to môže byť precízne hospodárenie; pre ostatných to môžu byť akcie na zlepšenie biodiverzity. Rovnako sa domnievame, že prípadný delegovaný akt, ktorým sa predkladá zoznam ekoschém, vzhľadom na jeho právne záväzný charakter, nie je správnym nástrojom, pretože by bol v rozpore s týmto cieľom.

Pre Copa a Cogeca je mimoriadne dôležité, aby boli ekoschémy jednoduché, ekonomicky zdravé a za žiadnych okolností neohrozovali agroenvironmentálne opatrenia v rámci II. piliera, ktoré sa osvedčili. V tejto súvislosti podporujeme návrh Rady umožniť členským štátom, ktoré používajú viac ako 30% na agroenvironmentálno-klimatické opatrenia v rámci II. piliera, na odpočítanie tejto sumy z účelového viazania na ekoschémy v I. pilieri.

V strategických plánoch SPP je dôležité zabrániť strate akýchkoľvek finančných prostriedkov pridelených na ekoschémy, ak by zostali nevyužité (vzhľadom na ich ročnú povahu). Je preto dôležité zaviesť pružný a prechodný mechanizmus, ktorý zabráni akejkoľvek strate finančných prostriedkov z dôvodu nedostatočného využívania ekoschém v prvých 2 až 3 rokoch implementácie budúcej SPP. To by však nemalo viesť k narušeniu hospodárskej súťaže medzi členskými štátmi ani k narušeniu vnútorného trhu.

Pokiaľ ide o otázku ekoschém založených na požiadavkách kondicionality, Copa a Cogeca sa domnievajú, že akékoľvek úsilie zamerané na dosiahnutie jednoduchších opatrení, kontrol a administratívnych požiadaviek je zásadné. Pri viacerých príležitostiach sme uviedli, že SPP sa musí ľahšie používať a spravovať predovšetkým pre jej príjemcov. Členské štáty musia toto splniť, aby znížili dopad, ktorý by požiadavky mali na každodenné pracovné postupy poľnohospodárov. Na druhej strane by sa malo zreteľne rozlišovať medzi ekoschémami postavenými na kondicionalite a kondicionalite ako takej, aby sa predišlo nejasnostiam pri ich vykonávaní - kondicionalita funguje na základe kontrol a sankcií, zatiaľ čo ekoschémy musia byť motivačnými schémami.

Preto by sa malo vyhnúť použitiu pojmu „rozšírená kondicionalita“ kvôli rozdielom medzi týmito dvoma systémami. Malo by sa tiež zabrániť tomu, aby boli poľnohospodári kontrolovaní a dvakrát sankcionovaní, a v tejto súvislosti vítame pozitívny vývoj trialógov. Kondicionalita by mala umožniť ambicióznejšie ekoschémy.

Copa a Cogeca zdôrazňujú, že podpora základného príjmu pre udržateľnosť (BISS) musí zostať základnou súčasťou I. piliera, aby sa ďalej zabezpečila efektívna, priama a stabilná podpora poľnohospodárskych podnikov a aby sa kompenzovali vysoké štandardy EÚ. Aby sa tak stalo, musí byť významné percento, najmenej 60% obálky I. piliera, alokovaných na BISS.

Environmentálne, klimatické a iné záväzky v oblasti riadenia

Agroenvironmentálno-klimatické opatrenie by malo aj v budúcnosti hrať dôležitú úlohu. Musí byť atraktívnejšie a prispôsobené pracovným postupom v praxi (s príslušnými stimulačnými rozpätiami), miestnym potrebám a skutočným okolnostiam poľnohospodárov a vlastníkov lesov. Mali by sa podporovať kolektívne a kooperatívne prístupy.

Platby za záväzky, ktoré idú nad rámec právnych predpisov EÚ (vrátane tých, ktoré sa týkajú dobrých životných podmienok zvierat), by sa mali realizovať podľa rovnakej základnej úrovne EÚ.

Podporujeme doložku o revízii, podľa ktorej pri zmene a doplnení SMR alebo GAEC nesmie dôjsť k ovplyvneniu schopnosti poľnohospodárov plne využívať výhody schémy v jej pôvodnom stave, za rešpektovania pôvodných podmienok.

Podporujeme návrh Európskej komisie podľa článku 65 ods. 6.

Pre platobné schémy založené na výsledkoch musí byť stanovená počiatočná úroveň, inak nemusí byť výsledok vyčísliteľný alebo porovnateľný.

Aj keď sú potrebné ďalšie podrobnosti, pokiaľ ide o možné opatrenia, ktoré sa majú podporiť, malo by to mať skôr podobu zoznamu usmernení, aby sa ponechala flexibilita na ČŠ pri príprave opatrení, ktoré najlepšie vyhovujú ich potrebám.

Oblasti čeliace prírodným alebo iným špecifickým obmedzeniam (ANC)

Copa a Cogeca sú dôrazne proti vylúčeniu oblastí, ktoré čelia prírodným alebo iným osobitným obmedzeniam, z oprávnených intervencií, ktoré prispievajú k environmentálnym cieľom a ktoré sú súčasťou 30% minimálnej alokácie prostriedkov z rozpočtu určeného na agroenvironmentálno-klimatické opatrenia.

Opatrenie ANC pomáha poľnohospodárom v týchto oblastiach pokračovať v udržateľnom obhospodarovaní poľnohospodárskej pôdy. Zohráva tiež zásadnú úlohu pri prevencii opúšťania pôdy, pri prispievaní k biodiverzite, prírodnej krajine a pri riešení klimatických zmien. Dôležitosť podpory ANC preto nemožno ignorovať a musí byť naďalej súčasťou súboru nástrojov environmentálnych a klimatických opatrení.

Podporujeme možnosť členských štátov opätovne stanoviť ANC oblasti.

Definície, stropovanie a redistributívna platba, viazaná podpora

Definícia aktívneho / skutočného poľnohospodára

Copa a Cogeca víta predbežnú dohodu dosiahnutú s cieľom zabezpečiť zrozumiteľnú definíciu v celej EÚ, po ktorej neustále voláme.

V súvislosti so subsidiaritou umožňujú návrhy budúcej SPP členským štátom stanoviť hlavné definície

a kritériá oprávnenosti, ak zostávajú v spoločnom rámci EÚ. Aj keď zdôrazňujeme potrebu zabezpečiť jednotnosť politiky, uvedomujeme si, že členské štáty musia mať určitú mieru flexibility. To však nesmie viesť k narušeniu hospodárskej súťaže medzi členskými štátmi, ani nesmie vytvárať odlišné prístupy v EÚ.

Musíme sa usilovať o jasnú definíciu skutočného poľnohospodára v celej EÚ, ktorá je založená na skutočnej a efektívnej poľnohospodárskej činnosti. Podpora SPP sa musí zameriavať na aktívnych poľnohospodárov, teda na tých, ktorí produkujú potraviny, krmivá, vlákninu a obnoviteľné zdroje energie, ktoré prispievajú k udržateľnému sektoru a poskytujú verejnosti tovary a rast. To by nemalo zabrániť alebo vylúčiť oprávnenosť tých poľnohospodárov, ktorí majú ďalšie zdroje na zabezpečenie ich obživy (napr. poľnohospodári na čiastočný úväzok a agroturistika). V súlade s minulými legislatívnymi zmenami (Omnibus) si členské štáty mohli zachovať flexibilitu lepšie zamerať podporu (z hľadiska oprávnenosti). Malo by byť teda možné navrhnúť spoločný rámec a zároveň umožniť prispôsobenie definície skutočným potrebám a podmienkam ČŠ.

Definícia nového poľnohospodára

Copa a Cogeca sú naklonené zaobchádzaniu s „novými účastníkmi“ (ktorí založili podnik po prvýkrát ako vedúci podniku a s primeraným vzdelaním alebo získanými potrebnými zručnosťami), podobne ako mladí poľnohospodári, ktorí by sa hodili na už zavedené intervencie a podporné opatrenia ako súčasť politiky rozvoja vidieka.

Stropovanie a redistributívna platba

Copa a Cogeca sú proti povinnému stanoveniu stropu, pretože to nie je prospešný ani spravodlivý prístup na zabezpečenie „spravodlivejšieho rozdelenia platieb“, keďže všetky poľnohospodárske podniky bez ohľadu na ich veľkosť a štruktúru čelia značnému ekonomickému tlaku.

Copa a Cogeca by mohli namiesto toho akceptovať ako kompromis dobrovoľný prístup, ktorý sa bude uplatňovať iba na základného podporu príjmu pre udržateľnosť (BISS) a umožní úplný odpočet miezd.

Pokiaľ ide o redistributívne platby, stanovenie minimálnej výšky žiadosti by mohlo byť užitočné pri zameraní sa na poľnohospodárov, ktorí aktívne prispievajú k hospodárskej, environmentálnej a sociálnej dimenzii udržateľnosti. Redistributívne platby by sa preto nemali zameriavať na platby za prvé hektáre, ale skôr na udržateľné a životaschopné farmy.

Viazaná podpora

Pokiaľ ide o viazanú podporu, musí to pokračovať za presných a obmedzených podmienok na podporu sektorov, najmä živočíšnej výroby, v regiónoch, kde iné politické nástroje nie sú k dispozícii alebo sú menej účinné. Členské štáty by mali mať možnosť určiť sektory, ktoré by z toho mali mať prospech, a nemali by mať zoznam oprávnených sektorov špecifikovaných na úrovni EÚ. Komisia by mala zabezpečiť, aby sa narušenie hospodárskej súťaže udržalo na minime. Napriek tomu však uznávame, že viazaná podpora by sa mala udržiavať minimálne na súčasnej úrovni.